

<https://doi.org/10.5007/2175-7968.2022.e91658>

**DIÁRIO DA VIAGEM AOS ACURIAS, REALIZADA PELO
ALFERES FREDERIK HOEUS, 2 DE ABRIL - 7 DE JUNHO
DE 1717**

Fredrik Hoeus

Tradução de:
Julio Cesar Neves Monteiro¹
¹Universidade de Brasília

**Journaal van de reijs door den
vaandrigh Fredrik Hoeus, gedaen
naer de Acouries, 2 april-7 juni
1717**

Journael off daghregister gehouden bij Fredrick Hoeus, vaandrig onder de militie alhier, gedurende desselvs heen en weder reijsen, op ordre van den hoog welgebooren gestrenghe heer Johan Mahonij, gouverneur generael over de colonie van Suriname, revieren en districten van dien &. gedaen met sijn bij hebbende manschap naer de rivier Coppename, omme van daer met de Indiaenschen capiteijn Cornelis te gaen naar seeckere Indiaansche natie genaamt Acouries, woonende seer hoog die rivier opwaarts. Ten

**Diário da viagem aos Acurias,
realizada pelo alferes Frederik
Hoeus, 2 de abril - 7 de junho de
1717**

Diário ou registro diário mantido por Frederick Hoeus, alferes junto à milícia local, durante suas viagens por ordem do austero nobre, o Senhor Johan Mahonij, Governador-Geral da Colônia do Suriname, suas manguesias e distritos &. feito com seus acompanhantes ao rio Coppename, para ir dali com o capitão índio Cornelis a uma certa nação índia chamada Acurias, que vive muito acima daquele rio. A fim de finalmente estabelecer a amizade há tanto desejada e manter com eles uma correspondência e

eijnde en om eijndelijk eens die soo lang gewenste vrindschap, en soo noodig geachte correspondentie en alliantie met deselve te onderstaan te maaken, en mitsdien tot bereijking van dat oogmerk te tragten eenige van de selve hier aen Paramaribo te brengen.

Ten welcken eijnde den ondergeszegde ter obediëntie en om te voldoen aen die sijne ontfangene ordres van uweledele hoogh welgeboorne gestrenghe op den tweeden april laatstleden, met sijn bijhebbende manschap van hier is vertrocken. En op den derden in de mond van de revier van Coppename gekomen, alwaer hij den vierden, zijnde sondag gerust heeft, hebbende dien tijt geduijrige regens gehad.

Van waer hij den vijffden vertrocken sijnde op de post in de Waiommes is gekomen, en aldaer aen Jan Weddingh op die post leggende overhandigt het cargazoën hem voor den selven, als ook voor Jan Bucham commandeerende de post op de Corentein meede gegeven tot het inruijlen van tien corriares¹¹, ofte cleijne vaertuijgen ten dienste van de edele Sociteijt.

Zijnde aldaer gebleven tot den negenden, om brood, en drank tot verdere reijssen te doen bereijden en als doen van daer vertrocken zijnde.

aliança consideradas necessárias e, portanto, tentar alcançar esse objetivo, trazendo alguns deles aqui a Paramaribo.

Com essa finalidade, o abaixo-assinado partiu daqui com sua tripulação acompanhante por obediência e para cumprir as ordens recebidas de Vossa Senhoria no dia 2 de abril passado com sua tripulação acompanhante. E no diatrês chegou à foz do rio Coppename, onde descansou no quarto dia, sendo esse domingo, tendo havido chuvas contínuas durante esse tempo.

De onde ele saiu dia cinco para o posto no Waiommes, e lá entregou a Jan Weddingh estabelecido naquele posto as cargas para ele mesmo, assim como para Jan Bucham comandante do posto no Corenteinem troca de dez pirogas, ou pequenas embarcações, a serviço da nobre Sociedade.

Tendo ficado lá até o dia nove, para ter pão e bebida preparados para outras viagens e depois de tudo pronto saiu de lá. No dia 11

Is hij op den elffden aen Crabbedo gekomen, van waer hij een half uijr over land gaende bij de indianen aenquam. En van daer op den twaelfden inde creecq Tibetibo op het dorp van den Indiaenschen capiteijn Tapuuri, welk dorp acht uijren van de mond van die creecq gelegen is. Van waer op den veertienden acht uijren hooger op boven die creecq Tibetibo gaende is hij gekomen bij eenige neegers, welkers opperhoofd genaamt is Ahee. Zijnde een oud man, die voorgaf door den heer van Sommelsdijk¹³ zaliger te weesen vrij-gegeven. Op wiens dorp den ondergeszegde ses-entwintigh stucks swarte slaeven, en vijff roode slavinnen heeft gesien, hem Ahee (soo hij sustineert) toebehoorende. Welck dorp een halff-uijr gaans van meergemelde creecq Tibetibo is gelegen, en gevolgelijk, de woonplaats van die neegers. Twee-en-twintig uijren van de mond van voornoemde revier Copenname, aen de linckerhand, van welcke creecq tusschen de eerste Caribische Indianen en de genoemde neegers, woonen Indianen genaamt Arrowacken.

Van daer op den 17en vertrocken sijnde, naer benedenwaerts, is hij op den 19e zijnde maandag weder gekomen op de post in de

ele chegou a Crabbedo, de onde levou meia hora por terra para se juntar aos índios. E a partir daí, no dia doze ao riacho Tibetibo, na aldeia do capitão índio Tapuuri, cuja aldeia está situada a oito horas da boca daquele riacho. De onde na décima quarta oitava hora acima do igarapé Tibetibo ele chegou a um casal de negros, cujo chefe se chama Ahee. Eles são um homem velho, que fingiu ser liberado pelo senhor de Sommelsdijk¹³ abençoado. Em cuja aldeia o abaixo-assinado viu seis e vinte e dois escravos negros presos, e cinco escravos vermelhos, pertencentes a ele Ahee (como ele sustenta). Que aldeia está situada a meia hora de caminhada do já mencionado creecq Tibetibo e, conseqüentemente, a residência desses neegeradores. Vinte e duas horas da foz do rio Copenname, à esquerda, do qual creecq entre os primeiros índios caribenhos e os referidos neegers, vivem índios chamados Arrowacken.

De lá ele saiu no dia 17, rio abaixo, e chegou novamente na segunda-feira, dia 19, ao posto no Wajommes. E no dia 21 ele

Wajommes. En den 21e van die post affgevaren, is hij gekomen in een creecq genaamt Inibissi, op het dorp van den Caribischen Indiaen Pannawarij, die een soon is van den Indiaen Epicorou. Welckers vader is geweest den grooten Indiaanschen capiteijn Ararica, bij den welcken de neegers hier onlangs aen Paramaribo geweest, woonen. Waervan het opperhooffd Jan off Jantje wierd genaamt die een vrije Indiaen-in tot sijn vrouw heeft alwaer hij nog twee man neegers en ses neegerinnen gesien heeft. Van de welke die vrije Indianen tot mans hebben, en ses mullatten off halff-slag, doorhaer geprocreert, hier is hij tot den 23e gebleven. En van daer vertrocken op den 24en gekomen op het dorp van den Caribischen Indiaensche capiteijn Cornelis geleegeen in een creecq genaamt Aweijbo, zijnde het selve geleegeen. Hier is hij weder to den 27en verbleeven. Als wanneer hij van daer met den selven Indiaen Cornelis over land is gegaen naer het dorp van den Indiaenschen capiteijn Quani, passeerende onderweegens een dorp genaamt Quemabo. Daer hij twee mans neegers, seeven negerinnen, en seven neeger-kinderen heeft gesien. Zijnde de dorpen van

desceu daquele posto e chegou a um riacho chamado Inibissi, na aldeia do índio Caribe Pannawarij, que é filho do índio Epicorou. Cujo pai era o grande capitão índio Ararica, ondeos negros que recentemente visitaram Paramaribo, vivem. Cujo chefe foi nomeado Jan ou Jantje que tomou uma índia livre como esposa que lhe deu por filhos dois negrinhos e seis negrinhas. Das quais os índios livres tomaram como esposas que lhes deram seis mulatos ou mestiços. Ali ele ficou até o dia 23. E de lá partiu no dia 24 e chegou à aldeia do capitão índio caribe. Cornelis, situada em um riacho chamado Aweijbo. Ali permaneceu até o dia 27, quando foi de lá com esse mesmo índio Cornelis por terra para a aldeia do capitão índio Quani, passando por uma aldeia chamada Quemabo. Lá ele viu dois negros, sete negras e sete crianças negras. As aldeias de Cornelis e Quani mencionadas acima estão situadas a apenas uma hora uma da outra por terra, mas estão a oito horas de distância quando se navega pelo rio. E essa última, a Quani, a vinte e duas horas da foz do rio Coppename.

Cornelis en Quani voornoemt, maer een uijr-gaens overlandt van den anderen geleegeen, dog te water wel acht uijren vaerens. En het laeste namentlijk van Quani wel twee-entwintig uijren van de mond van de meergemelde revier Coppename.

Vandaer is hij met drie corriares vergeselschap door al Indianen, op den 28e de revier opwaerts gevaeren. En op den eersten mej gekomen aen de eerste waterval. Des anderen daags aen de tweede, daer hij genootsaakt was de corriares over land te doen sleepen, vermits de steijlste, en ondiepte. Vaerende den derden met veel ongemak langs, en over de klippen, dog op den vierden rencontreerde goet en effen water, tot aen de creecq genaamt Enotorij. Den vijffden, den gantschen dag gevaren hebbende is hij gekomen aen de landinge plaats der Acourise Indianen. Daer hij twee van die natie ontmoetende, sittende in een corriere, gemaakt van basten van boomen. Die naer een uijr vaerens hem aen de voornoemde plaats bragten sonder eenige de minste vreesse voor hem te betoonen. Den sesden sond hij drie van sijn bijhebbende Indianen met de voornoemde twee Acouris naer haer opperhooffd, die naer een

De lá ele subiu o rio no dia 28 em três pirogas, acompanhado por todos os índios. E no dia primeiro de maio chegou à primeira cachoeira. No outro dia, no dia dois, ele foi obrigado a mandar arrastar as pirogas por terra, por causa da inclinação e da pouca profundidade do rio, navegando a terceira cachoeira com muito desconforto, e sobre os rochedos, mas na quarta encontrou água boa e suave, até o riacho chamado Enotorij.

No dia 5, tendo navegado o dia todo, chegou ao local onde se encontravam os índios Acurias. Lá, ele conheceu dois daquela nação, sentados em uma canoa feita de troncos de árvores. Após navegarem por uma hora, eles o levaram ao local acima mencionado, sem demonstrar nenhum medodele. No dia seis, ele enviou três de seus acompanhantes índios com os dois Acurias acima mencionados servindo como guias, e os mesmos retornaram após uma estada de nove dias.

verblijff van neegen dagen eerst retourneerden.

Den sestiende, zijnde zondag “s morgens, hoorde hij een groot geblaas op hoorens, off andere instrumenten. En een halff uijr daer nae sag hij de uijtgesondene Indianen, gevolgt van eenige Acouris, roepende in haer taal dat sij goede vrenden waeren, en geen quaad souden doen. Het geen van sijn kant door sijne Indianen mede beloofd wierd, en van haer nogmaels wierd versogt. Dit geschiet zijnde quam de gantsche trouw uijt “t bosch naer hem toe sonder pijlen off boogen, off ijets anders daer sij quaad mede soude hebben kunnen doen. Speelende alleen lustig op haer seer fraije swart geschilderde dwars-fluïjten, crome, en lange calbassen. Met deese instrumenten voorsien naderden eerstelijck vier à vijff jonge mans, achter deselve vier vrouwen, gevolgt van een oudt bedaagt man. Eenigsins grijs met lang hair hebbende in beijde wangen, en in sijn onderste lip gaatjes, en in ijeder gaatje een streng witte en heele ligte coralen van haer maaxsel lang veertien à vijfftien duijm, nederhangende. Deese wierd door den gantschen trouw, soo jonge mans, als vrouwen ten getalle van ses-en-vijftige

No dia 16, sendo domingo de manhã, ele ouviu um grande ruído de sopro em chifres ou em instrumentos parecidos. E meia hora depois ele viu os índios que haviam sido enviados, seguidos por alguns Acurias, gritando em seu idioma que eram bons amigos e que não fariam nenhum mal. O que, de seu lado, também foi prometido por seus índios, e a eles foi solicitado que o fizessem repetidas vezes. Assim sendo, toda a tropa saiu da floresta em direção a ele sem flechas ou arcos, ou qualquer outra coisa que pudesse tê-los prejudicado, tocando apenas suas belíssimas flautas transversais pintadas de preto e longas cabaças curvas. Equipados com esses instrumentos, aproximaram-se primeiramente cerca de quatro ou cinco homens jovens, atrás deles quatro mulheres, seguidos por um homem idoso. Um pouco grisalho, com longa barba nas faces, e em seu lábio inferior pequenos furos, e em cada furo um fio de corais brancos e muito finos de sua fabricação, pendurados de 14 a 15 polegadas de comprimento. Em seguida, surgiu todo o grupo, composto por cinquenta e seis

gevolgt. Zijnde den gemelde ouden man haer opperhoofd. Dus alle bij hem gekomen zijnde, gingen zij i“nt ronde op haer hucken nedersitten. Wedersijts seer verleegeen sijnde, al komende met den andere niet als door teecken en, en met wijsen spreken. Wanneer een oude vrouw opstond die nog wat Caribus konde spreken, en die (soo hem gesegt wierd) voor lange jaeren door die Acouries de Caribische was ontnoomen. Hier op gaff dien ouden man aen den Indiaen Cornelis tot een present drie bolletjes catoen, en een stuk suikerriet, ter dicke van een arm. Seggende nu niet anders mede gebragt te hebben, vermits de slegte weegen, veroorzaakt door de swaere regens. Sij versogten verders van den ondergeszegde eenige bijlen, en cap-messen, beloovende daer voor slaeven in ruijling te sullen geven. Waerop hem (soo door die oude vrouw, als door teecken en, en wijsen naer vermoogen) deed verstaan, dat hij door het opperhooffd, (bij haer Jupitori genaamt) deser colonie derwaets was gesonden, om vrindschap met haer te maken. Vereerende haer (uijt den naam van den selven) eenig cleijn cargasoen, “t geen het opperhoofd en sij met blijdschap scheenen te sien, en te

jovens do sexo masculino e feminino.

O referido “velho era seu chefe. Assim, todos eles, tendo chegado até ele, sentaram-se de cócoras à sua volta. Eles também eram muito tímidos, embora não tivessem vindo para conversar com os outros, pois não sabiam como fazê-lo, falavam com sabedoria. Até que uma velhaque falava um pouco de Caribe se levantou, e essa (como lhe foi dito) havia sido raptada entre os Caribes pelos Acurias muito tempo atrás. Aí o velho deu ao índio Cornelis três bolas de algodão como presente, e um pedaço de cana de açúcar do comprimento de um braço. Eles disseram que não trouxeram mais nada, por causa das estradas ruins, causadas pelas fortes chuvas. Além disso, exigiram dos abaixo-assinados alguns machados e facas, prometendo dar-lhes escravos em troca. Então ele fez com que entendessem (por meio da velha, assim como por meio de sinais e gestos), que ele foi enviado pelo chefe (chamado Jupitori por ela) desta colônia, para fazer as pazes com eles. Oferecendo-lhe (em seu próprio nome) uma pequena carga, “que o chefe e ela pareciam ver e receber com alegria”. Transmitiram a mensagem que ele e alguns dos

ontfangen. Hem als dan te verstaan gevende dat hij en eenige van sijn volk met hem moeste gaen, sulx gesegt hebbende hield hij een lange onderhandeling met sijn volck. En eijndelijk antwoordende, seijde dat hij oud was, en daerom niet meede konde gaen, maer dat sijn soon, wijsende op een waker jongman, meede soude gaen. Dit vastgesteld zijnde, liet dien ouden man een cleijn meijsje haalen. Versoeckende in trocq, daer voor twee bijlen, een cap-mes een eenige messen, een spiegel met wat coralen, die hen wierd gegeven. Te kennengevende dat hij nog vier slaeven op sijn dorp hadde, omme te vercoopen, daer voor meede bijlen, en cap-messen eijtschende.

Des naarmiddags omtrent een à twee uijren, wees hem den ouden man, vijff mannen en twee vrouwen aen, onder dewelcke sijn soon was die meede soude gaen. Soodanig, nogtans, dat die drie van de selve alleen bij ons soude blijven tot aen het eerste Indiaensche dorp, en dan weder keeren. Dog de vier andere tot hier aen Paramaribo, herhalende sijne gedaene beloften van goede vrindschap te willen onderhouden, neemende daer op afschaeijd vertrock hij. Waer op wij sijn soon benefens sijn volck niet verre van

seus teriam que ir com o abaixo-assinado, e dizer que ele teve uma longa negociação com seu povo. E finalmente respondendo, ele disse que era velho e, portanto, não podia ir com ele, mas que seu filho, apontando um jovem vigilante, iria com ele. Tendo estabelecido isto, o velho ofereceu uma jovem, exigindo em troca dois machados, uma machadinha, um par de facas, um espelho com alguns corais, o que lhe foi dado. Dizendo que ele ainda tinha quatro escravos em sua aldeia, para vender, exigindo machados e facões.

À tarde, por volta de uma ou duas horas, o velho lhe mostrou cinco homens e duas mulheres, entre os quais seu filho que estava indo junto. Porém, três ficariam conosco apenas até a primeira aldeia indígena, e depois voltariam. Entretanto, os outros quatro ficaram até aqui em Paramaribo, repetindo suas promessas de boa amizade e despedindo-se, ele partiu. Em seguida, não muito longe do local onde estávamos há nove dias, vimos seu povo e sua gente retirarem da água duas canoas feitas de troncos e

die plaats, daer wij de neegen dagen ons verblijff hadden gehad, om de uijtgesondene te wagten, twee corriare van basten van boomen gemaakt uijt het water sagen vissen die wij geduijrende ons gansche verblijff aldaer niet eens hadden gesien. In de welcke sij gaen sitten zijnde, voeren wij gesamenlijk naar beneeden.

Den 17e raakten sonder ongemak over de bancken¹⁴, en quamen den 20e gesamentlijk wel en gesont op het dorp van Quani, daer wij een nagt hebben gerust. En is aldaar door den ondergeszegde aen de Indianen die meede naer boven waren geweest haere betaling gegeven. Gelijk ook aen de vrouwen eenig cargazoen om brood, en okou, een drank van cassavi¹⁵ gemaakt, te coopen, om voor de reijs naer herwaerts te vervaerdigen. Den 22e op de post de Waijommes gereverteert¹⁶ heeft hij met sijn volk naer het brood, en okou, als ook naer den Indiaen Cornelis moeten wagten tot den 30e. Hier verstonden wij dat de drie Acourise Indianen op het dorp van Quani gebleeven naer dat sij alles welbesien hadden, weder naer boven naer haer woonplaats waeren gekeert.

Drie dagen voor ons vertreck van deese post quamen aldaer

galhos de árvores , com peixesnem sequer tínhamos visto durante toda nossa estada lá. Sentaram-se nas canoas e descemos o rio juntos.

No dia 17 atravessamos os bancos sem nenhum desconforto, e chegamos juntos no dia 20 são e salvos à vila de Quani, onde descansamos por uma noite. E ali os abaixo-assinados fizeram pagamento aos índios que os tinham acompanhado. Assim como para comprar das mulheres algumas cargas de pão, e okou, uma bebida feita de mandioca, como provisões para prosseguir viagem. No dia 22, no posto dos Waijommes, ele e seu pessoal tiveram que esperar até o dia 30 pelo pão e okou e pelo índio Cornelis. Aqui ficamos sabendo que os três índios acurios que haviam ficado na aldeia de Quani depois de terem visto tudo bem, e haviam retornado para onde vivem.

Três dias antes de nossa partida deste posto, vários índios caribenhos

verscheijde Caribise Indianen uijt de creecq Corropine, gelegen in de rivier van Suriname. Het geen aen onse Akouries, soo ras sij die sagen soodanigen schrick veroorsaakte, vreesende van haer te sullen doodgeslagen worden. Dewijl die natien altoos in vijandschap hebben geleefd, dat de soon van den ouden man, met nog een Indiaen, en een vrouw stil weg gingen. Sulx genootsaakt was haer een Indiaen naer te senden, die haer vond. Hebbende reets in die korten tijt, een corriere ofte vaartuijg van basten van boomen gemaakt. Dog sij hem siende, liepen als herten in het bosch, laetende van de mede genoomene bijlen ses leggen, sulx sij alleen twee daer van behielden. Dus geen kans siende deese bevreesde menschen weder te bekomen, zijnde ook volgens het sentiment van den Indiaen Cornelis niet raedsaam haer te vervolgen, nog langer te wagten. Resolveerden¹⁷ de eene overgeblevene vrouw, met den eersten herwaarts te brengen, om soo veel te spoediger bij haer natie te retourneeren, en deselve te dis-abuseeren¹⁸ van de vrees. Daer de drie gevlugte op het gesigt der bovengenoemde Indianen uijt Corropine naer alle apparentie¹⁹ sullen hebben ingebracht. En ter

saíram do riacho Corropine, situado no rio Suriname. Isto causou em nossos Akouries, assim que os viram, um tal choque, temendo que eles fossem espancados até a morte. Porque essas nações sempre viveram em inimizade, o filho do velho, com outro índio, e uma mulher foi embora em silêncio. Foi mister mandar um índio atrás dele, que o encontrou. Em pouco tempo, eles fizeram umapiroga ou um barco de troncos de árvores. Mas quando os viram, correram como veados para dentro da floresta, deixando seis dos machados que levaram consigo para trás e levaram apenas dois.

Assim, não tendo nenhuma chance de recuperar essas pessoas assustadas, estando também de acordo com o sentimento do índio Cornelis de não ser sensato persegui-los, esperar mais. Resolveram trazer a mulher restante com os outros, de modo a retornar à sua nação mais cedo, e que pudessem recuperar-se do temor. Lá os três fugidos deverão muito provavelmente surgir diante dos índios de Corropine acima mencionados. E para mostrar, ao contrário, que podem confiar plenamente e confiar na palavra, ou

contrarie te toonen, dat sij op het woord, ofte trouw der christenen, off blancken, sig volkomen kunnen verlaten en betrouwen.

Den 30e vetrocken wij op sondag van gemelde post in de Waijommes, en zijn den sevenden deser maand junij weder alhier aen Paramaibo aengekomen. Den meesten tijd van onse reijzen hebben wij met veele, en swaere regens geincommendeert²⁰ geweest. Jae, soodanig dat wij op seeckeren tijd, des avonds op een heuvel off bergje zijnde gaen slaapen. Des “s morgens bevonden dat het water die eene nagt vijftien voeten geswollen was.

Hij vermeijnt dat het meede noodig sal weesen het geen hier vooren nog niet en is geschiet, eenigsins mentie²¹ te maken, op wat wijze die mans en vrouwen gekleet ofte verciert waeren.

Onder die geene die wij saegen, bemerkten wij dat buijten en behalven den ouden man, verscheijde andere meede gaatjes in de ooren en in de onderlippen hadden. Sonder dat daer op die tijd coralen in waren. De mans hebben doorgaans lank pick swart hair tot aen de knien toe. Het geen eenige op de helfte der lengte binden. Andere vlegten het halverweegens op de rug beginnende. Sommige weder

na fidelidade dos cristãos, ou dos brancos.

No dia 30,domingo, partimos do posto acima mencionado no Waijommes, e chegamos aqui em Paramaribo no dia 7 de junho. Na maior parte de nossa jornada, fomos atrapalhados por muitas chuvas, e fortes. Sim, de tal forma que fomos dormir em uma colina ou montanha em uma determinada hora da noite. Pela manhã, descobrimos que a água havia subido 15 pés durante a noite.

Ele acha que também será necessário fazer alguma observação sobre a forma como os homens e as mulheres estavam vestidos ou adornados.

Entre os que vimos, notamos que além e com exceção do velho, vários outros também tinham buracos nas orelhas e nos lábios inferiores. Sem que houvesse corais neles naquele momento. Os homens geralmente têm cabelos pretos compridos até os joelhos. Alguns deles os amarraram até a metade do comprimento. Outros os trançam pela metade das costas. Outros fazem uma bola de cabelo de

maken daer een bol van soodanig dat er evenwel nog veel hair los blijft uijthangende. Haere armen en beenen verciereren sij met een soort van coralen van haer eijgen op deselve wijze als de vrouwen de Caribische Indianen doen. Sij hebben geen orrewebben²² nog de mans commisen, maer dragen in plaets van dien een instrument van bast en boomen gemaakt, ter lengte van ses à seven duijmen. Hoewel sommige het wel ter lengte van twaelff duijmen neemen, waer in sij haere roede steeckende, die daer mede bedecken.

Dit instrument is aen het bovenste eijnde spits, en naer de beneden zijde die tegens het lijff aenkomt ruijm een duijm in de wijte. Sij weten dit soodanig te gebruiken, dat het altoos in het gaan off staan opwaerts staat, en sitten gaende tegens het lijff aenkomt. Sulx hetselve haer niet incommodeert.

De vrouwen hebben veel corter hair als de mans. Dog hebben soowel als sij groote gaeten in de ooren, daer sij sigh opschickende verscheijde strengen van haere witte, en swarte coralen in doen, ter lengte van veertien à sestien duijmen nederwaerts hangende. Zijnde verders om de armen en beenen meede veciert als de mans.

tal forma que ainda há muito cabelo solto pendurado. Eles enfeitam seus braços e pernas com uma espécie de coral próprio, da mesma forma que as mulheres dos índios caribenhos. Não têm vestimentas masculinas, mas usam um artefato feito de casca e árvores, de seis a sete polegadas de comprimento. Apesar de alguns usarem artefatos de até 12 polegadas de comprimento, em que enfiam seus membros, cobrindo-os.

Este artefato é pontudo na extremidade superior, e na extremidade inferior, que se encontra contra o corpo, tem cerca de uma polegada de largura. Eles sabem usá-lo de tal forma, que ele sempre fica em pé quando caminham ou ficam de pé, e quando estão sentados, ele vem contra o corpo. De modo que não os incomodam.

As mulheres têm o cabelo muito mais curto do que os homens. Têm, no entantocomo os homens grandes buracos nas orelhas, onde penduram vários fios de seus corais brancos e negros, com um comprimento de 14 a 16 polegadas. Além disso, se adornamnos braços e pernas como os homens. Elas

Sij gaen moedernaakt hebbende nogte niets gebruijckende om de schamele deelen te bedecken. Haer voedsel bestaat soo verre den ondergeszegde bekent is, in cassave, koorn, banaanis, suijkerriet, pattattas, visch, en wilt. En haer drank alleen in water. Sij gaven te verstaan dat haer wooningh nog vier dagreijzens van die plaats daer sij ons rencontreerde aff gelegen was. Dat om daer nu in desen regentijt te koomen men tot aen de kin door water en moeras moeten gaan. Dat sij met nog acht à neegen natien boven haer in vrindschap leefden. Dog dat er een natie bovendien was, sijnde grove en sterke manspersoonen, die haer vijanden waren. Dese Acouries sijn ongelooffelijk bang voor het schieten, waerom dan ook onderweegen geen geweer hebben durven affschieten.

Dit is alles wat de ondergeszegde in deese corte tijt, en ongemackelijke reijse voor de eerste maal heeft konnen ten opsigte van die natie verneemen. Hij twijffelt evenwel niet, off ingeval een meerder tijt tot een nadere ontdekking wierde geëmploijeert²³, sekerlijk meerder neegers, off swarte gevonden souden werden. Als ook volkomener kennisse van alle die natien en haer doen.

andam nuas, ainda não usando nada para cobrir as partes pudendas. Sua comida consiste, tanto quanto é conhecido pelos abaixo assinados, de mandioca, milho, bananas, cana-de-açúcar, batatas, peixes. E só bebem água. Eles deram a entender que sua residência estava situada a quatro dias do local onde nos encontraram. Que para chegar lá agora nesta estação chuvosa é preciso ir com água até o queixo pelas águas e pelo pântano. Que eles viviam em amizade com oito a nove nações acima deles. Que porém havia uma nação mais acima, de homens agressivos e fortes, que eram seus inimigos. Estes Acurias têm um medo inacreditável de atirar, por isso não ousaram disparar uma arma durante todo o trajeto.

Isto é tudo o que os abaixo-assinados conseguiram fazer nesse curto período e nessa curta viagem pela primeira vez empreendida podem dizer sobre aquela nação. Não há dúvida, no entanto, que no caso de se empregar mais tempo em uma investigação mais aprofundada, seriam encontrados muito mais negros ou pessoas de cor. Como também um conhecimento mais completo de todas essas nações e de seus feitos.

Verhoopende evenwel inmiddels in deese, naersijn vermogen, aen de ordres en intentie van uweledele hoog welgeboorne te hebben voldaan.

Actum Paramaribo den 20e junij 1717.

Espero, no entanto, ter cumprido as ordens e intenções de suas excelências da melhor forma que pude.

Actum Paramaribo de 20 de junho de 1717.

Journaal van de reijs door den vaandrigh Fredrik Hocus, gedaen naer de Acouries, 13 juni – 22 augustus 1717

Diário da viagem pelo alferes Fredrik Hocus, feita aos Acurias, 13 de junho - 22 de agosto 1717

Ingevolge de commando van den hoog edel welgeboren gestrenge heer Johan Mahonij, gouverneur generaal van Suriname, rievieren en districten vandien etc. ben ik ondergeszegde benevens een soldaat van Paramaribo vertrocken met het vaartuijg van den Indiaan Cornelis op den 13 junij 1717 en de mijne reizje voortgezet om seekere Accuries wijff naar haar land te brengen en op de volgende plaatze aangeweest als volgt.

De acordo com o comando do altamente nobre e fidalgo Sr. Johan Mahonij, governador geral do Suriname, seus rios e distritos etc., eu, abaixo assinado, acompanhado de um soldado, parti de Paramaribo na embarcação doíndio Cornelis em 13 de junho de 1717 e continuei minha viagem para levarcerta mulher Akuryó para sua terra e passei pelos locais abaixo.

Den 15 junij. Ben ik in Coppename gekomen.

15 de junho. Cheguei em Coppename.

Den 18 dito. Op de post Wajombe gekomen.

Dia 18 do supracitado. Cheguei no posto de Wajombe.

Den 24 dito. Naar het dorp van den Indiaan Cornelis toegegaan

Dia 24 do supracitado. Parti para a aldeia do índio Cornelis.

Den 28 dito. Weder naar de post

Dia 28 do supracitado. Retornei ao

Wajombe toegegaan omdat het Accuries wijff, gelijk meede den soldaat die met mij is gegaan, siek waaren geworden.

Den 4e julij. Weder naar den Indiaan Cornelis toegegaan met een soldaat, dewelke op de post legt, andere soldaat die met mij van Paramaribo is gegaan daar gelaaten omdat hij siek was en bij Cornelis gebleeven tot den 10 julij

Den 11 dito. Ben ik met 16 Indianen en gemelde Accuries wijff weder vertrocken en de reijs vervorderd.

Den 17 dito. Boven in Coppename gecoomen en over de vallen gegaan.

Den 20 dito. Aan de Accurische landing plaats gekomen alwaar men niet meer vaaren konde daar het gemelde Accuries wijff weder siek was en niet naar haar hujs wilde. Toegestaan alsoo zij voor gaff de weg die zij over land moett gaan verre te sijn en liever in Coppename wilde blijven wonen. En dat haare vrienden daar ook soude komen woonen, waaromme ik haar aan de landingh plaats met twee Indianen en een Indiaanis gelaaten heb.

Den 22 julij. Van de landingplaats overland gegaan na de woonplaats van de Accuries alwaar niet als bergen en daalen heb ontmoet. En

posto Wajombe porque a mulher Akuryó e o soldado que foi comigo tinham ficado doentes.

Dia 4 de julho. Novamente fui em direção do índio Cornelis com um soldado baseado naquele posto, o outro soldado que foi comigo de Paramaribo foi deixado lá porque estava doente e ficou com Cornelis até o dia 10 de julho.

Dia 11 do supracitado. Parti novamente com 16 índios e a mulher Accuries acima mencionada e a viagem avançou.

Dia 17 do supracitado. Cheguei ao Coppename e passei pelas cachoeiras.

Dia 20 do supracitado. Cheguei ao cais dos acúriosde onde não se pôde mais seguir, pois a mencionada mulheracúrios estava doente novamente e não queria ir para sua casa. Foi permitido que ela permanecessepois ela disse que a jornada por terra é muito longa e ela preferiu ficar em Coppename. E que seus amigos também viriam viver ali, por isso fiz com que ficasse no cais com dois índios e uma índia.

22 de julho. Do cais, fui por terra até a terra dos Accuries, onde não encontrei montanhas e vales. E à noite cheguei a uma formação

ben tegen den avond aan een seer hoogen steenklip gecoomen en daar onder geslaapen. Op welke berg de Indianen seijde dat de duijvel waalde en wilde daar niet opklimmen.

Den 23 dito. De reijse verder voortgezet en niet ontmoet als hooge bergen en daalen. Bij de Accuriese huijsen gekomen, en daar zeijnde wierd mij een bankje gebragt en doen quam den capiteijn van dezelve met roode verf en groene blaaderen die mij op mijn voorhoofd cruijsen. Daarmede maakte tot teeken van vrindschap en vrede. Insegeleijx wierden door de Accuries alle de Caribische indianen die mij waaren bejegend als meede haar borst besmeert met deselve verff en bladeren. Dezelve Accuries hebben alle soorten van vrugten als de Caribesche Indianen, zijnde haar land beplant met cassavij, pattates, coren, benantes, etc en gebruiken schilfers van klipstenen tot raspen en platen om cassavij te bakken.

Den 28 dito. Daar gebleven tot den 28 julij als wanneer een Accurie quam die vier dagen hooger woond als daar van heb gemeld die tijding bragt dat seekere natie genaamt Caijcoesianen sig klaar maakten en onderwegens waaren om mij en mijn hebbende volk om het leven te brengen. Dewijl die

rochosa muito alta e dormi sob ela. Os índios disseram que o diabo perambula por ali e se recusaram a escalá-la.

Dia 23 do supracitado. Continuamos nossa jornada e não encontramos nenhuma montanha alta ou vales. Chegando às casas dos Accuriese, e lá estando sentado em um banco que me foi trazido o capitão deles veio com tinta vermelha e folhas verdes que passou na minha testa. Fez isso em um sinal de amizade e paz. Além disso, os Accuries trataram da mesma forma todos os índios caribenhos que estavam em minha companhia, marcando-lhes o peito com a mesma tinta e folhas. Os Accuries têm todos os tipos de frutos dos índios caribenhos, plantando em suas terras mandioca, batatas, milho, benantes[???], etc. e utilizam blocos de pedras para ralar e pratos para assar mandioca.

Dia 28 do supracitado. Permaneci lá até 28 de julho, quando chegou um Accurie que vivia quatro dias rio acima com a notícia de que uma nação chamada Caijcoesians estava se preparando e estava a caminho para matar a mim e ao meu pessoal. Porque eles não desejavam que brancos ou caribesestivessem paz

niet lijden wilden dat de blanken nog Caribische met de Accuries soudén vreedé hebben. De gemelde Caijcoesianen sijn seer sterk zeijden. Zij wonende dezelve boven in Suriname, Suranica, Coppename, Corantine tot boven in Isequebe. Dier halven wesen, zij ons te vertrekken, also zij ons niet geen wilde doodgeslage sien en hebben vijf Accuries met ons gegeven als drie mans en twee wijven die ons uijtgeleijden op dat wij de weg soudén spoeden.

Den 31 dito. Ben ik weder gekomen aan de gemelde steenklijp waar de Indianen seijde dat de duijvel woonde. Waarop ik hebbe geweest met twee Accuries en een Caribes tot boven aan de spitse. En daar sijnde heb ik kunne sien seer vele bergen en daalen, de zee die duijster en als een nevel scheen. De bergen die in Coppename en Crantine zijn en de bergen daar de Caijcoesianen wonen schijnen te weesen als in de wolken.

Den 1 augustus. Ben ik weder aan de landigh plaats gekomen bij mijn vaartuijgh alwaar ik twee Indianen en een Indianin bij het Accurische wijf als vooren gesegt had gelaaten. En aldaar een dagh en nagt gerust.

Den 2 dito. Ben ik weder vertrokken naar beneden, al wanneer twee

com os Accuries. Os caijcoesianos acima mencionados são muito fortes. Eles vivem às margens do Suriname, Suranica, Coppename, Corantine até oIsequebe. Os Akuryós nos disseram para partir, porque não queriam nos ver mortos e deram cinco Accuries, três homens e duas mulheres que nos imploraram que nos apressássemos.

Dia 31 do supracitado. Cheguei novamente à formação rochosa acima mencionada, onde os índios disseram que o diabo vivia. Fui com dois Accuries e um Carib até o cume do rochedo. E lá estando pude ver muitas montanhas e vales, o mar que parecia escuro e enevoado. As montanhas em Coppename e Crantine e as montanhas onde vivem os Caijcoesianos parecem estar nas nuvens.

Dia 1º de agosto. Cheguei novamente ao cais e à minha embarcação, onde havia deixado dois índios e uma índia com a mulher acuriana, como supramencionado. E ali descansei por um dia e uma noite.

Dia 2 do supracitado. Desci novamente o rio, e dois homens e

mans en een wijff Accuries weder naar haar huijs en de twee andere, zijnde een man en een wijff, met mij herwaarts gegaan met het Accurische wijff dat ik derwaards had gebragt.

Den 6 dito. Aan Coppename op het dorp van den Indiaan Cornelis gecoomen en dagh gerust.

Den 8 dito. Ben ik van het dorp van Cornelis vertrokken naar de post Wajombe.

Den 14 dito. Is den Indiaan Cornelis bij mij op de post Wajombe gecoomen met vaartuijg en Indianen om mij herewaards te brengen.

Den 15 dito. Van gemelde post vertrokken naar Paramaribo

Den 22 augustus. Ben ik aan Paramaribo gecoomen met 16 Indianen en twee Accuries. Zijnde het wijf dat met mij van Paramaribo naar boven was gegaan, gebleeven in Coppename op het dorp van den Indiaan Cornelis.

NA, Verspreide West-Indische stukken (VWIS) 1092, journal F. Hoes, 20 juni 1717; NA, SvS 244, journal F. Hoes, 20 juni 1717, 230.

uma mulher Akuryósvoltaram para casa e os outros dois, sendo um homem e uma mulher, voltaram comigo e com a mulher acuriana que eu havia trazido comigo.

Dia 6 do supracitado. Chegamos a Coppename, na aldeia de Cornelis, e lá descansamos durante um dia.

Dia 8 do supracitado. Deixei a aldeia de Cornelis rumo ao posto de Wajombe.

Dia 14 do supracitado. O índio Cornelis veio até mim no posto Wajombe com um barco e índios para me trazer de volta para casa.

Dia 15 do supracitado. Deixei o posto acima mencionado rumo a Paramaribo.

22 de agosto. Cheguei em Paramaribo com 16 índios e dois acuries. A mulher que subiu comigo de Paramaribo ficou em Coppename, na aldeia do índio Cornelis.